

betalt af Laantagerne. Under disse Forhold kan Mindretallet ikke gaa med til at slette § 20, idet vi anser Bestemmelserne i denne Paragraf for brugbare i Retning af at modarbejde Konkurrencen mellem Pengeinstitutterne og derved holde Indlaansrenten nede paa et for Samfundet tjenligt Niveau, og Mindretallet kan under alle Omstændigheder ikke være med til at lade Paragraffen udgaa, forinden der paa anden Maade i de omhandlede Love er truffet Bestemmelser til Varetagelse af nævnte Formaal.

Til yderligere Støtte for de af Mindretallet fremhævede Betragtninger skal man sluttelig henvise til følgende i Kommissionsbetænkningen af et Mindretal i Kommissionen, bestaaende af Jensen Kleis, Schiødt, Bjerre, Ravn og Lemvig, fremsatte Udtalelser:

„Det er Mindretallets Opfattelse, at Bankerne ikke som foreslaaet burde stilles lige med Sparekasserne med Hensyn til Stempelbegunstigelse, men naar Mindretallet ikke har fastholdt et hertil sigtende Ændringsforslag, har det sin Grund i, at man tillægger et af et Flertal i Kommissionen tiltraadt Forslag om Oprettelsen af et Bank- og Sparekasseraad til Fastsættelse af Maksimal-Indlaansrenten en overordentlig stor Betydning i Retning af at kunne gribe ind overfor usunde og unaturlige Konkurrenceudslag. Hvis denne Tanke gennem et Organ i det væsentlige som foreslaaet, hvorved der kan gribes regulerende ind overfor fremkommende Tilbøjeligheder hos visse Pengeinstitutter til gennem en unaturlig høj Indlaansrente at forskaffe sig Virkemidler, mod Forventning ikke skulde møde Tilslutning hos Lovgivningsmagten, maa Mindretallet meget fraaade at give Bankerne den foreslaaede Stempelbegunstigelse.“

Et *Mindretal* (Lewinsky) kan ikke tiltræde Ændringsforslag Nr. 6 for 2det Stykkes Vedkommende, der gaar ud paa, at Bestemmelsen i Lovforslaget, hvorefter Indenrigsministeren skulde udnævne et Medlem af Bestyrelsen i de Sparekasser, hvis Bestyrelse supplerer sig selv, skal udgaa. Mindretallet er ikke tilfreds med Lovforslagets Bestemmelse om Ordningen

af disse Sparekassers Bestyrelse, men mener, at det offentlige, Stat og Kommune, burde have Indflydelse ved Valget af Bestyrelsen. Da Mindretallet imidlertid har haft Indtryk af, at et Forslag i den Retning ikke kunde vinde nogen Tilslutning indenfor Udvalget, har det opgivet at stille Ændringsforslag herom.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til §§ 1, 2 og 3.

1) I Stedet for §§ 1, 2 og 3 indsættes følgende:

„§ 1.

En Sparekasses Virksomhed har efter denne Lov til udelukkende Formaal at sikre og frugtbargøre Befolkningens Sparemidler ved

- a. Modtagelse af Indskud;
- b. Anbringelse af Midlerne dels i sikre og letsælkelige Værdipapirer som Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer og lignende, dels i Udlaan mod Pantesikkerhed, Selvskyldnerkaution eller tilsvarende Betryggelse. Sparekasser maa dog ikke diskontere Veksler eller yde Laan paa saadanne.

Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden under Tilsyn af Sparekasseinspektøren (§ 2) driver Forsørgelsesvirksomhed i Forbindelse med Sparekassevirksomhed, skal dog være berettigede til at vedblive dermed.

Sparekasser maa ikke yde Garanter eller Aktionærer højere Udbytte af den indbetalte Kapital end 4 pCt. aarlig. Dog træder for Sparekasser, oprettede før denne Lovs Ikrafttræden, dette Forbud først i Kraft 5 Aar efter Lovens Stadfæstelse.

§ 2.

Staten fører Tilsyn med Sparekasserne ved en Sparekasseinspektør, der udnævnes af Kongen og staaar umiddelbart under Indenrigsministeren.

§ 3.

Sparekasser er pligtige og eneberettigede til at benytte Ordet „Spare“ i deres